



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 346/2022-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 20, Košice, proti postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 809/1996 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Er 809/96) takto

### rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu elektronickou formou 29. decembra 2021 a doplnenou podaniami doručenými 29. decembra 2021 a 24. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich práv, a to základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 809/1996 [(ďalej len „napadnuté konanie“); pôvodne vedenom pod sp. zn. Er 809/96, pozn.]. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd zakázal okresnému súdu pokračovať v porušovaní jej namietaných práv, prikázal mu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom. V podaní doručenom ústavnému súdu 24. marca 2022 sťažovateľka požiadala o vydanie dočasného opatrenia, ktorým by ústavný súd uložil súdnemu exekútorovi [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ]

Bratislava, aby sa zdržal vykonávania exekúcie vedenej proti sťažovateľke pod sp. zn. EX 22364/2009, a to až do právoplatného skončenia konania o podanej ústavnej sťažnosti.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že nečinnosťou okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jej práv označených v bode 1 tohto uznesenia. Z obsahu tvrdení sťažovateľky vyplýva, že v namietanom konaní má procesné postavenie povinnej z exekúcie a exekučné konanie proti nej sa začalo ešte 4. novembra 1996, keď pôvodná oprávnená doručila súdnemu exekútorovi [REDAKOVANÉ] návrh na vykonanie exekúcie. Avšak ani po viac ako 25 rokoch nie je exekúcia zastavená a namietané exekučné konanie právoplatne skončené.

3. K priebehu namietaného konania sťažovateľka uviedla podrobnú chronológiu uskutočnených úkonov a ako esenciálnu podstatu ústavnej sťažnosti akcentovala nielen nečinnosť okresného súdu, ale aj spôsob, akým okresný súd v napadnutom konaní postupuje, najmä pri rozhodovaní o schválení rozvrhu výťažku. *In concreto*, súdny exekútor 23. novembra 2000 doručil okresnému súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky, ako aj námietky podané proti zostavenému rozvrhu výťažku. Okresný súd uznesením č. k Er 809/96-52 z 10. januára 2001 zamietol námietky sťažovateľky proti rozvrhu výťažku a uznesením č. k. Er 809/96-56 z 26. septembra 2003 rovnako zamietol námietky iného exekútora, [REDAKOVANÉ], pričom potrebný počet vydaných uznesení doručil poverenému súdnemu exekútorovi až po jeho žiadosti (doručená okresnému súdu 23. februára 2005, pozn.), a to prípisom zo 17. marca 2005. V dôsledku opakovaného postúpenia vymáhanej pohľadávky okresný súd rozhodoval o povolení zmeny účastníka konania na strane oprávnenej (uznesenia z 21. októbra 2005 a z 15. marca 2006, pozn.). Súdny exekútor 25. augusta 2006 doručil okresnému súdu späťvzatie návrhu na schválenie rozvrhu výťažku a okresný súd 7. decembra 2006 požiadal súdneho exekútora o predloženie návrhu na schválenie rozvrhu výťažku, ktorý súdny exekútor doručil okresnému súdu 2. februára 2007. Okresný súd predmetný návrh rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti uznesením č. k. Er 89/1996-119 z 21. mája 2007 schválil a námietky oprávnenej proti rozvrhu zamietol. Oprávnená z exekúcie podala proti uvedenému uzneseniu okresného súdu 12. júna 2007 odvolanie a súdny spis bol 4. júla 2007 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Keďže okresný súd nerozhodol o žiadosti oprávnenej na zmenu súdneho exekútora (doručená okresnému súdu 21. mája 2007, pozn.), krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 88/2007-145 z 12. januára 2009 vrátil súdu prvej inštancie predložený súdny spis ako predčasne predložený. Okresný súd uznesením č. k. 7 Er 89/1996-151 zo 4. júna 2009 návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdnu exekútoru [REDAKOVANÉ] a predchádzajúceho súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] požiadal o vyčíslenie trov exekúcie, ktorý však na opakované výzvy okresného súdu nereagoval. Súd prvej inštancie 15. decembra 2009 opätovne predložil súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní oprávnenej z exekúcie a krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 350/2009-162 z 28. januára 2010 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výzvou z 21. júla 2010 okresný súd vyzval súdneho exekútora [REDAKOVANÉ], aby sa vyjadril k predmetu prejednávanej veci, avšak menovaný súdny exekútor ani na opakované výzvy súdu nereagoval. Poverená súdna exekútorka podaním doručeným okresnému súdu 8. decembra 2010 konajúci súd okrem iného upozornila nielen na skutočnosť, že v dôsledku rozhodnutia krajského súdu musí rozhodnúť o rozvrhu výťažku, ale aj na absenciu účtovných dokladov v spise, z ktorých by bolo možné zistiť,

koľko finančných prostriedkov už bolo vymožených. Následne okresný súd uskutočnil úkony súvisiace so zapožičaním exekučného spisu súdnemu exekútorovi [REDAKOVANÉ], a to na účel jeho vyjadrenia k exekúcii. Okresný súd 17. októbra 2011 vyzval súdneho exekútora [REDAKOVANÉ], aby previedol vymožené finančné prostriedky na účet súdnej exekútorke [REDAKOVANÉ] a predložil súdu účtovné doklady, z ktorých by bolo možné presne určiť, koľko finančných prostriedkov už bolo vymožených pred rozvrhom výťažku. Z dôvodu pasívneho správania súdneho exekútora okresný súd 21. novembra 2011 vydal uznesenie, ktorým súdnemu exekútorovi nariadil prevod vymožených finančných prostriedkov. Súdny exekútor [REDAKOVANÉ] okresný súd 13. decembra 2011 mailom informoval, že nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami, ktoré by v predmetnom exekučnom konaní mohol previesť na účet súdnej exekútorke [REDAKOVANÉ], je proti nemu vedené exekučné konanie a aj trestné stíhanie a prednesené tvrdenia zopakoval aj vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu 31. decembra 2012.

4. Sťažovateľka osobitne rozporuje ďalší postup okresného súdu, keď výzvou z 11. septembra 2013 požiadal súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] o oznámenie spôsobu, akým navrhuje riešiť vzniknutú situáciu. Rovnako namieta odpoveď okresného súdu, ktorý na základe výzvy krajskému súdu v súvisiacom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 132/2017 (z podkladov k ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd rozhodoval o odvolaní vo veci uplatneného nároku oprávnenej na náhradu škody proti Slovenskej republike spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora [REDAKOVANÉ], pozn.) oznámil, že o rozvrhu výťažku nebolo rozhodnuté, avšak „*Pokiaľ by bolo nevyhnutné pre rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 11Co 132/2017, súd môže rozhodnúť o návrhu [REDAKOVANÉ] o schválení rozvrhu výťažku dražby nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Gelnica tak, že konanie zastaví (§ 200 EP, § 161 ods. 2, 3 CSP).*“ (odpoveď okresného súdu zo 6. novembra 2018, pozn.). V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľka vyjadrila presvedčenie, že predmetná exekúcia mala byť zastavená, a to v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Okresný súd však o rozvrhu výťažku a zastavení exekúcie ku dňu podania ústavnej sťažnosti nerozhodol.

5. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľka odôvodnila zásah do jej namietaných práv a zároveň zdôraznila, že nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní negatívne vplýva aj na jej majetkové pomery, a to najmä v súvislosti s vymáhanou istinou a pomerne vysokou mierou úrokovej sadzby, ktorá je vo výške 28 %. Súčasne vyjadrila presvedčenie, že postup okresného súdu v napadnutom konaní predstavuje vo vzťahu k jej osobe odopretie spravodlivosti. S prihliadnutím na chronológiu úkonov okresného súdu a celkovú dobu trvania napadnutého konania odôvodnila výšku sumy požadovaného primeraného finančného zadost'učinenia.

## II.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39

zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

8. Predmetom ďalšieho ústavnoprávneho prieskumu bude otázka existencie a príčin vzniku zbytočných prietáhov v postupe okresného súdu v napadnutom konaní v kontexte namietaného porušenia práv sťažovateľky.

9. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľky uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

### **III.**

#### **Prerokovanie návrhu na vydanie dočasného opatrenia**

10. Sťažovateľka v doplnení ústavnej sťažnosti (doručené ústavnému súdu 24. marca 2022, pozn.) požiadala ústavný súd o vydanie dočasného opatrenia (bod 1 tohto uznesenia, pozn.).

11. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení. Pritom takéto dočasné opatrenie nesmie byť v rozpore s verejným záujmom a zároveň výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamená pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám. Dočasným opatrením ústavný súd najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám môže uložiť, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom. Zo znenia § 130 zákona o ústavnom súde tak vyplýva, že dočasným opatrením možno v zásade uložiť akékoľvek obmedzenie, ak je to potrebné na zachovanie existujúceho stavu a zabránenie závažnejším následkom. Toto ustanovenie (rovnako ako aj ustanovenie o odklade vykonateľnosti podľa § 129 zákona o ústavnom súde) predpokladá určitý test primeranosti medzi následkami, ktoré hrozia tým, že sa dočasné opatrenie nevydá, a následkami, ktoré sú spojené s dočasným opatrením. V prípade rozhodovania o dočasnom opatrení je podmienkou jeho vydania, aby sťažovateľovi hrozila závažná ujma ospravedlňujúca zásah do princípu právnej istoty, právom chránených záujmov alebo práv iných osôb, ktorý môže byť s vydaním dočasného opatrenia spojený (m. m. I. ÚS 348/2020).

12. Sťažovateľka návrh na vydanie dočasného opatrenia odvodzuje od skutočnosti, že okresný súd dosiaľ nerozhodol o zastavení exekúcie a úradným záznamom z 9. marca 2022 mal súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] vyzvať, aby mu oznámil prípadný majetok sťažovateľky, z ktorého by bolo možné uspokojiť oprávnenú z exekúcie, čím sa podľa sťažovateľky implikuje výsledok o snahe okresného súdu pokračovať v napadnutom exekučnom konaní a vo výkone exekúcie.

13. S prihliadnutím na sťažnostnú argumentáciu a rozsah namietaných práv sťažovateľky ústavný súd prednostne upriamuje pozornosť na samotnú povahu dočasného opatrenia, ktoré zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd

nerozhodne o jeho skoršom zrušení (§ 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde). *Ipsa facto*, ak ústavný súd zistí porušenie namietaných práv sťažovateľky vrátane porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a okresnému súdu prikáže v napadnutom konaní konať [§ 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, pozn.], v zásade bude vždy závisieť od okresného súdu, akým spôsobom a v akom časovom intervale od právoplatnosti nálezu ústavného súdu sa s existujúcim skutkovým a právnym stavom v namietanom konaní vysporiada. Ústavný súd preto svojím rozhodnutím o ústavnej sťažnosti sťažovateľky nemôže ovplyvniť spôsob rozhodnutia okresného súdu v napadnutom konaní ani okresnému súdu nariadiť zastavenie exekúcie, ktorého sa sťažovateľka domáha. *Vice versa*, ústavný súd je v zmysle zákona o ústavnom súde oprávnený len prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov a okresný súd je povinný rozhodnutie ústavného súdu rešpektovať. Vzhľadom na uvedené ústavný súd návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 14. júna 2022**

**Miloš Maďar**  
**predseda senátu**